

ke komplikationer der kan være ved at bruge medicin og lægemidler på områder og til ting, som overhovedet ikke er egnet til det.

Så det er en mere kompliceret problemstilling end blot spørgsmålet om den fri ordinationsret, som i øvrigt er underkastet lægernes almindelige ansvar.

Til hr. Frank Aaen, som spørger, om Lægemiddelstyrelsen ikke skulle overtage denne informationspligt, som der i dag ligger i lægemiddelindustriens reklameaktivitet, vil jeg sige, at jeg synes, vi skal have nogle gode gedigne og alvorlige eksempler på, at det går galt. Jeg synes ikke bare, vi skal gøre det for at statsliggøre de her ting, uden at der er nogen gode, grundige argumenter for, at en statsligt organiseret informationsvirksomhed afgørende vil ændre det her.

Det er da noget, vi kan tage op i udvalget. Det er noget, som jeg i hvert fald godt vil se noget mere dokumentation for. Jeg kan ikke på stående fod sige, om Lægemiddelstyrelsen vil være i stand til at have al den information, som er nødvendig for, at den kan give den pågældende information, men det er da noget, vi kan drøfte i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo klart nok, at lægernes fri ordinationsret er underlagt nogle generelle bestemmelser i henhold til lægelov osv., men det, der er spørgsmålet, er jo, om vi i dag har en tilstrækkelig sikkerhed for, at en hel uhensigtsmæssig ordinationspraksis hos enkelte læger rent faktisk bliver opfanget, sådan at man kan gøre noget ved det for at få den ændret. Derfor skal jeg bare spørge, om ministeren er indstillet på fremover at diskutere, om vi har et tilstrækkelig godt system i dag til at fange en uhensigtsmæssig ordinationspraksis hos visse læger.

Vi har jo set eksempler på, at der er blevet ordineret blodtrykssænkende medicin mod eksamensangst osv., og det er jo i hvert fald ikke en godkendt fremgangsmåde i henhold til almindelige regler. Har vi tilstrækkelig sikkerhed for, at vi fanger den slags meget grove og uhensigtsmæssige tilfælde?

Det næste spørgsmål er: Hvis vi nu ser på den veterinære medicin, er det så efter ministerens opfattelse tilladt, at en landmand bruger et middel, som er godkendt til ganske bestemte formål i forhold til ganske bestemte dyr, på et

helt andet område, til helt andre problemer og helt andre dyr? Er det tilladt praksis i dag?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg rejste et spørgsmål over for sundhedsministeren. Vi pålægger eksempelvis mælkeproducenterne nogle byrder med det her, og derfor spurgte jeg sundhedsministeren, om der i det hele taget er resistensproblemer inden for kvægdriften.

Endelig vil jeg også godt høre, om der ikke for nylig blev forhøjet en afgift netop for disse præparater, som vi behandler her i dag, medorme og lopper, på baggrund af miljømæssige hensyn.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg kun sige, at vi har jo netop behandlet et lovforslag før dette, hvori der via øget hjemmel til at indberette netop bliver mulighed for at afgøre, om en læge har en uhensigtsmæssig ordinationspraksis, og at amterne får langt større mulighed for at få informationer, som kan sætte dem i stand til at afgøre, om en læge udskriver uforholdsmæssig store mængder eller sære mængder af medicin.

Så der er i hvert fald mulighed for, at man med det lovforslag, vi netop har behandlet, i større udstrækning end i dag vil være i stand til at kunne afsløre de her ting. Om det er tilstrækkeligt, kan vi diskutere, men jeg mener altså, at vi er på vej med en opstramning, hvad det angår.

Vedrørende spørgsmålet om en landmand, der bruger et ordineret middel til noget helt andet, end det er ordineret til, kan straffes i dag: Det kan man ikke med denne lovgivning, men jeg vil ikke udelukke, at hvis en landmand direkte skader sine dyr, at han så muligvis kan straffes i forbindelse med lovgivning under fødevareministerens område. Det er jeg ikke ekspert på, men det vil så formentlig være efter den type lovgivning og ikke den lovgivning, der har med lægemidler at gøre.

Af fru Birthe Skaarup blev jeg spurgt om, hvor belastende det ville være at skulle betale til EØS. Der må jeg sige, at det vil jeg være bedre i stand til at svare på under udvalgsbehandlingen. Så jeg vil bede fru Birthe Skaarup om at stille spørgsmål dér, og så skal jeg svare på det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.